

PŁOMIENNY (4) *ai*

o oraz e jasne.

sg m N płomienny (2). ◇ A płomienny (1). ◇ pl G płomiennych (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde bez cytatu.

Przymiotnik od „płomień” w znaczeniu podstawowym; *flammeus* BartBydg; *igneus* Mącz (4) :
Flammeus, plomienny. BartBydg 59; Mącz 164d.

Wyrażenie: »płomienny ogień« (1): Flammo, Płomienny ogień dąję. Mącz 129c.

a. *Zionący ogniem* (1) : W okrutnych pułczach w leśsiech leda kędy Gdzie Lwow/ Pánter
przechodzi/ Płomiennych Smokow błędy/ Leżeć bez trwogi/ y ípác mogą wízędę [ci, którzy mają
nadzieję w Bogu] GrabowSet V v.

Cf **PŁOMIENIOWY, PŁOMIENISTY, PŁOMIONOWY**

DDJ